

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אונקלוס בר קלונימוס איגיר.												יא.
שדר קיסר גונדא דרומאי אבתריה, משכינהו בקראי												יא.
איגור.												יא.
הדר שדר גונדא דרומאי אחרינא אבתריה, אמר להו: לא תימרו ליה ולא מידי.												יא.
כי הו שקלו ואזלו, אמר להו, אימא לכו מילתא בעלמא: ניפירא נקט נורא קמי פיפירא, פיפירא לדוכסא, דוכסא להגמונא, הגמונא לקומא, קומא מי נקט נורא מקמי אינשי?	[אונקלוס בר קלונימוס]											יא.
אמרי ליה: לא.												יא.
אמר להו: הקב"ה נקט נורא קמי ישראל, דכתיב: (שמות יג) וה' הולך לפניהם יומם וגו'	[אונקלוס בר קלונימוס]											יא.
איגור כולהו.												יא.
הדר שדר גונדא אחרינא אבתריה, אמר להו: לא תשתעו מידי בהדיה.												יא.
כי נקטי ליה ואזלי, חזא מזוזתא דמנחא אפתחא, אותיב ידיה עלה ואמר להו: מאי האי?												יא.
אמרו ליה: אימא לן את.												יא.
אמר להו: מנהגו של עולם, מלך בשר ודם יושב מבפנים ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, ואילו הקב"ה, עבדיו מבפנים והוא משמרן מבחוץ, שנאמר: (תהלים קכא) ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם	[אונקלוס בר קלונימוס]											יא.
איגור.												יא.
תו לא שדר בתריה.												יא.
(בראשית כה) ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך - אמר רב יהודה אמר רב: אל תקרי - גוים אלא גיים, זה אנטונינוס ורבי, שלא פסקו מעל שולחנם לא חזרת ולא קישות ולא צנן לא בימות החמה ולא בימות הגשמים	[רב יהודה אמר רב]											יא.
צנן מחתך אוכל, חזרת מהפך מאכל, קישות מרחיב מעיים.	דאמר מר:											יא.
למה נקרא שמן קישוין? מפני שקשין לגופו של אדם כחרבות	והא תנא דבי רבי ישמעאל:											יא.
לא קשיא: הא ברברבי, הא בוטרי.												יא.
יום הלידה ויום המיתה.												יא.
לא שנא מיתה שיש בה שריפה, ולא שנא מיתה שאין בה שריפה - פלחי בה לעבודת כוכבים, אלמא: שריפה לאו חוקה היא.	מכלל דר"מ סבר:											יא.
שריפה לאו חוקה היא	מכלל דרבנן סברי:											יא.
שורפין על המלכים ולא מדרכי האמורי	והא תניא:											יא.
ואי חוקה היא, אנן היכי שרפינן? והכתיב: (ויקרא יח) ובחוקותיהם לא תלכו												יא.
אלא, דכ"ע - שריפה לאו חוקה היא, אלא חשיבותא היא, והכא בהא קמיפלגי:												יא.
לא שנא מיתה שיש בה שריפה, ולא שנא מיתה שאין בה שריפה - פלחי בה לעבודת כוכבים	ר"מ סבר:											יא.
מיתה שיש בה שריפה - חשיבא להו ופלחי בה, ושאין בה שריפה - לא חשיבא ולא פלחי בה.	רבנן סברי:											יא.
שורפין על המלכים ואין בו משום דרכי האמורי, שנאמר: (ירמיהו לד) בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים וגו'	גופא:											יא.
וכשם ששורפין על המלכים, כך שורפין על הנשיאים, ומה הם שורפין על המלכים? מיטתן וכלי תשמישן												יא.

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומעשה שמת ר"ג הזקן, ושרף עליו אונקלוס הגר שבעים מנה צורי.												○	יא.
מה הן שורפין עליהם? מיטתן וכלי תשמישן	והאמרת:											¿	יא.
אימא: בשבעים מנה צורי.												!	יא.
ומידי אחרינא לא?												¿	יא.
עוקרין על המלכים ואין בו משום דרכי האמורי?	והתניא:											■ ¿	יא.
סוס שרכב עליו.	רב פפא:											!	יא.
ובהמה טהורה לא?												¿	יא.
עיקור שיש בה טריפה - אסור, ושאין בה טריפה - מותר, ואיזהו עיקור שאין בה טריפה? המנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה	והתניא:											■ ¿	יא.
בעגלה המושכת בקרון.	תרגמא רב פפא:											!	יא.
יום תגלחת זקנו.												■	יא.
היכי קתני? יום תגלחת זקנו והנחת בלוריתו, או דלמא יום תגלחת זקנו והעברת בלוריתו?	איבעיא להו:											^	יא.
יום תגלחת זקנו והנחת בלוריתו, יום תגלחת זקנו והעברת בלוריתו.	ת"ש, דתני תרוייהו:											■ !	יא.
עוד אחרת יש להם ברומי, אחת לשבעים שנה מביאין אדם שלם ומרכיבין אותו על אדם חיגר, ומלבישין אותו בגדי אדם הראשון, ומניחין לו בראשו קרקופלו של רבי ישמעאל, ותלו ליה בצואריה מתקל ר' זוזא דפיזא, ומחפין את השוקים באינך, ומכריזין לפניו: סך קירי פלסתר, אחוה דמרנא זייפנא, דחמי חמי ודלא חמי לא חמי, מאי אהני לרמאה ברמאותיה ולזייפנא בזייפנותיה, ומסיימין בה הכי: ווי לדין כד יקום דין. הכשילן פיהם לרשעים, אי אמרו זייפנא אחוה דמרנא - כדקאמרי, השתא דאמרי דמרנא זייפנא, מרנא גופיה זייפנא הוא.	רב יהודה אמר שמואל:											■	יא.
ותנא דידן מ"ט לא קחשיב לה להאי?												¿	יא.
דאיתא בכל שתא ושתא קחשיב, דליתא בכל שתא ושתא לא קחשיב.												!	יא.
הני דרומאי, ודפרסאי מאי?												^	יא.
מוטרדי וטוריסקי, מוהרנקי ומוהרין.												!	יא.
הני דפרסאי ודרומאי, דבבלאי מאי?												^	יא.
מוהרנקי ואקנית'ל, בחנוני ועשר באדר.												!	יא.
חמשה בתי עבודת כוכבים קבועין הן, אלו הן: בית בל בבבל, בית נבו בכורסי, תרעתא שבמפג, צריפא שבאשקלון, נשרא שבעריבא.	רב חנן בר רב חסדא אמר רב, ואמרי לה א"ר חנן בר רבא אמר רב:											■	יא.
כי אתא רב דימי, הוסיפו עליהן: יריד שבעין בכי, נדבכה שבעכו.	[רב דימי]											■	יא.
נתברא שבעכו.	איכא דאמרי:											■	יא.
יריד שבעכו, נדבכה שבעין בכי.	רב דימי מנהרדעא מתני איפכא:											■	יא.
מאי קבועין הן?	רב חנן בר רב חסדא לרב חסדא:											^	יא.
קבועין הן לעולם, תדירא כולה שתא פלחי להו.	א"ל [רב חסדא], הכי אמר אבוה דאימך:											!	יא.
בגולה אינו אסור אלא יום אידם בלבד.	שמואל:											■	יא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ויום אידם נמי מי אסיר?												יא:
והא רב יהודה שרא ליה לרב ברונא לזבוני חמרא, ולרב גידל - לזבוני חישין בהגתא דטייעי	[רב יהודה]											יא:
שאני הגתא דטייעי, דלא קביעא.												יא:
עיר שיש בה עבודת כוכבים - חוצה לה מותר. היה חוצה לה עבודת כוכבים - תוכה לה מותר.												יא:
מהו לילך לשם?												יא:
בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום - אסור, ואם היה יכול להלך בה למקום אחר - מותר.												יא:
ה"ד חוצה לה?												יא:
כגון עטלווא של עזה.	רשב"ל משום ר' חנינא:											יא:
עטלווא של עזה, מהו?	וא"ד, בעא מיניה רשב"ל מר"ח:											יא:
לא הלכת לצור מימדך, וראית ישראל ועובד כוכבים ששפתו שתי קדירות על גבי כירה אחת, ולא חשו להם חכמים?	א"ל: [רבי חנינא]											יא:
מאי לא חשו להם חכמים?												יב:
משום בשר נבילה, לא אמרינן: דלמא מהדר אפיה ישראל לאחוריה ושדי עובד כוכבים נבילה בקדירה, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום דמי עבודת כוכבים.	אביי:											יב:
מאי לא חשו להם חכמים? משום בישולי עובדי כוכבים, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום יום אידם.	רבא:											יב:
לא חשו להם חכמים משום צינורא, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום לפני אידיהן.	רבה בר עולא											יב:
מהו לילך לשם וכו'.												יב:
עיר שיש בה עבודת כוכבים - אסור ליכנס לתוכה ולא מתוכה לעיר אחרת, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											יב:
כל זמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום - אסור, אין הדרך מיוחדת לאותו מקום - מותר.	חכמים:											יב:
ישב לו קוץ בפני עבודת כוכבים - לא ישחה ויטלנה, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.												יב:
נתפרזו לו מעותיו בפני עבודת כוכבים - לא ישחה ויטלם, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.												יב:
מעין המושך לפני עבודת כוכבים - לא ישחה וישתה, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.												יב:
פרצופות המקלחין מים לכרכין - לא יניח פיו על פיהם וישתה, מפני שנראה כמנשק לעבודת כוכבים כיוצא בו לא יניח פיו על סילון וישתה, מפני הסכנה.												יב:
מאי אינו נראה?												יב:
אילימא דלא מתחזי												יב:
כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור	והאמר רב יהודה אמר רב:											יב:
אלא אימא: אם אינו נראה כמשתחוה לעבודת כוכבים - מותר.												יב:
וצריכא, דאי תנא קוץ, משום דאפשר למיזל קמיה ומשקליה, אבל מעות דלא אפשר אימא לא ואי תנא מעות - דממונא, אבל קוץ דצערא אימא לא ואי תנא הני תרתי, משום דליכא סכנה, אבל מעין דאיכא סכנה, דאי לא שתי מיית - אימא לא, צריכא.												יב:
פרצופות ל"ל?												יב:
משום דקבעי למיתני: כיוצא בו לא יניח פיו על גבי הסילון וישתה, מפני הסכנה.												יב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי סכנה?												יב:
עלוקה.											!	יב:
לא ישתה אדם מים לא מן הנהרות ולא מן האגמים, לא בפיו ולא בידו אחת, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.	ת"ר:										■	יב:
מאי סכנה?												יב:
סכנת עלוקה.											!	יב:
מסייע ליה לרבי חנינא											■	יב:
הבולע נימא של מים - מותר להחם לו חמין בשבת ומעשה באחד שבלע נימא של מים, והתיר רבי נחמיה להחם לו חמין בשבת.	דאמר רבי חנינא:										■	יב:
אדהכי והכי, אמר רב הונא בריה דרב יהושע: ליגעם חלא.	[רב הונא בריה דרב יהושע]										■	יב:
האי מאן דבלע זיבורא - מחייא לא חיי, מיהו לשקייא רביעתא דחלא שמגן, אפשר דחיי פורתא עד דמפקיד אביתיה.	רב אידי בר אבין:										■	יב:
לא ישתה אדם מים בלילה, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.	ת"ר:										■	יב:
מאי סכנה?												יב:
סכנת שברירי.											!	יב:
ואם צחי, מאי תקנתיה?												יב:
אי איכא אחרנא בהדיה, ליתרייה ולימא ליה: צחינא מיא ואי לא, נקרקש בנכתמא אחצבא, ונימא איהו לנפשיה: פלניא בר פלניא, אמרה לך אימך אזדהר משברירי ברירי ירי רי בכסי חירי.											!	יב:
עיר שיש בה עבודת כוכבים, והיו בה חנויות מעוטרות ושאינן מעוטרות, זה היה מעשה בבית שאן, ואמרו חכמים: המעוטרות אסורות, ושאינן מעוטרות מותרות.												יב:
לא שנו אלא מעוטרות בוורד והדס, דקא מתהני מריחא, אבל מעוטרות בפירות - מותרות מאי טעמא? דאמר קרא: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם, נהנה הוא דאסור אבל מהנה שרי.	רשב"ל:										■	יב:
אפילו מעוטרות בפירות נמי אסור, ק"ו: נהנה אסור, מהנה לא כ"ש.	רבי יוחנן:										■	יב:
יום שעבודת כוכבים מנחת בו את המכס, מכריזין ואומרים: כל מי שנטול עטרה ויניח בראשו ובראש חמורו לכבוד עבודת כוכבים - יניח לו את המכס, ואם לאו אל יניח לו את המכס, יהודי שנמצא שם מה יעשה? יניח - נמצא נהנה לא יניח - נמצא מהנה	מיתבי, רבי נתן:										■	יג:
מכאן אמרו: הנושא ונותן בשוק של עבודת כוכבים - בהמה תיעקר, פירות כסות וכלים ירקבו, מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח, ואיזהו עיקור? המנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה											■	יג:
יניח נמצא נהנה, לא יניח נמצא מהנה	קתני מיהת:										■	יג:
פליגי רבנן עליה דרבי נתן, ואנא דאמרי כרבנן דפליגי עליה	רב מרשיא בריה דרב אידי: קסבר רשב"ל:										■	יג:
לא פליגי.	ור' יוחנן סבר:										■	יג:
ולא פליגי?											■	יג:
הולכין ליריד של עובדי כוכבים, ולוקחין מהם בהמה עבדים ושפחות, בתים ושדות וכרמים, וכותב ומעלה בערכאות שלהן, מפני שהוא כמציל מידם ואם היה כהן - מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהם וכשם שמתמא בחוצה לארץ, כך מטמא בבית הקברות.	והא תניא:										■	יג:
בבית הקברות סלקא דעתך? טומאה דאורייתא היא											■	יג:
אלא בית הפרס דרבנן.											■	יג:
ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה											■	יג:
אימתי? בזמן שאין מוצא ללמוד, אבל בזמן שמוצא ללמוד - אינו מטמא	רבי יהודה:										■	יג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו בזמן שמוצא ללמוד - יטמא, לפי שאין אדם זוכה ללמוד מכל	רבי יוסי:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מעשה ביוסף הכהן שהלך אחר רבו לצידן ללמוד תורה	א"ר יוסי:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
הלכה כרבי יוסי	ואמר רבי יוחנן:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אלמא פליגי?		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
לעולם לא פליגי, ולא קשיא: כאן בלוקח מן התגר דשקלי מיכסא מיניה, כאן בלוקח מבעל הבית דלא שקלי מיכסא מיניה.	אמר לך רבי יוחנן:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
בהמה תיעקר.	אמר ר:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
והא איכא צער בעלי חיים		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אמר רחמנא: (יהושע יא) את סוסייהם תעקר.	אביי:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ואיזוהי עיקור? מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה.	אמר ר:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אין מקדישין ואין מחרימין ואין מעריכין בזה"ז, ואם הקדיש והחריים והעריך בהמה תיעקר, פירות כסות וכלים ירקבו, מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח, ואיזהו עיקור? נועל דלת בפניה והיא מתה מאליה	ורמינהו:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
שאני התם, משום בזיון קדשים.	אביי:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ונשחטיה מישחט		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אתו בהו לידי תקלה.		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ולישויה גיסטרא		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אמר קרא: (דברים יב) ונתצתם את מזבחותם וגו' לא תעשון כן לה' אלהיכם.	אביי:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מפני שנראה כמטיל מום בקדשים.	רבא:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
נראה? מום מעליא הוא		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ה"מ בזמן שבית המקדש קיים דחזי להקרבה, השתא דלא חזי להקרבה לית לן בה.		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
וליהוי כמטיל מום בבעל מום, דאע"ג דלא חזי להקרבה - אסור		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
בעל מום נהי דלא חזי לגופיה - לדמי חזי, לאפוקי הכא דלא לדמי חזי ולא לגופיה חזי.		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
קתני בהמה תיעקר, עבד מאי? עבד ישראל לא קא מיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי - עבד עובד כוכבים, מאי?	אשכחיה רבי יונה לרבי עילאי דקאי אפיתחא דצור, א"ל:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאי קא מיבעיא לך?	א"ל: [רבי עילאי]	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
העובדי כוכבים והרועי בהמה דקה - לא מעלין ולא מורדין.	תניא:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
קתני לוקחין מהן בהמה עבדים ושפחות,	ר' ירמיה לר' זירא:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
עבד ישראל או דלמא אפי' עבד עובד כוכבים?		◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מסתברא עבד ישראל, דאי עבד עובד כוכבים, למאי מיבעי ליה?	א"ל: [רבי זירא]	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אפילו עבד עובד כוכבים, מפני שמכניסו תחת כנפי השכינה.	כי אתא רבין אמר רבי שמעון בן לקיש:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אטו בהמה מאי מכניס תחת כנפי השכינה איכא?	רב אשי:	◊	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא משום מעוטייהו, וה"נ דממעטי שרי.	[רב אשי]										!	◇
רבי יעקב זבן סנדלא, ר' ירמיה זבן פיתא.											○	◇
אמר ליה חד לחבריה: יתמא, עבד רבך הכי?	[רבי יעקב/רבי ירמיה]										?	
אמר ליה אידך: יתמא, עבד רבך הכי?	[רבי יעקב/רבי ירמיה]										?	
ותרוייהו מבעה"ב זבון, וכל חד וחד סבר: חבראי מתגר זבן											○	◇
לא שנו אלא בלוקח מן התגר דשקלי מיכסא מיניה, אבל בלוקח מבעה"ב דלא שקלי מיניה מיכסא - מותר.	דאמר רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא [אמר רבי יוחנן]:										■ ○	◇
אילמלא היה ר' יוחנן הא זימנא באתרא דקא שקלי מיכסא, אפי' מבעה"ב הוא אסר.	רבי אבא בריה דר' חייה בר אבא:										■	◇
אלא אינהו היכי זבון?											?	
מבעה"ב שאינו קבוע זבון.											!	
אלו דברים אסורים למכור לעובד כוכבים: אצטרובליו, ובנות שוח, ופטורות, ולבונה, ותרנגול הלבן	[ת"ק]											◆ ■
מותר למכור לו תרנגול לבן בין התרנגולין ובזמן שהוא בפני עצמו - קוטע את אצבעו ומוכרו לו, לפי שאין מקריבים חסר לעבודת כוכבים.	רבי יהודה:											◆ ■
ושאר כל הדברים - תמון - מותר, ופירושן אסור												■
אף דקל טב וחצב ונקלס, ונקליבם - אסור למכור לעובדי כוכבים.	רבי מאיר:											■
מאי איצטרובליו?												^ ◇
תורניתא.											!	◇
הוסיפו עליהן: אלכסין ואיצטרובליו, מוכססין ובנות שוח	ורמינהו:										■ ?	◇
ואי סלקא דעתך איצטרובליו - תורניתא, תורניתא מי איתא בשביעית והתניא: זה הכלל: כל שיש לו עיקר יש לו שביעית, וכל שאין לו עיקר אין לו שביעית											?	
פירי דארזא.	אלא אמר רב ספרא:										!	◇
פירי דארזא.	וכן כי אתא רבין א"ר אלעזר:										!	
בנות שוח.												■ <
תאיני חיוראתא.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	◇
ופטורות.												■ <
בפטורותיהן שנו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	◇
לבונה.												■ <
לבונה זכה.	רבי יצחק אמר ר"ש בן לקיש:										■	◇
ומכולן מוכרין להן חבילה.	תנא:										■	◇
וכמה חבילה?												^
אין חבילה פחותה משלשה מנין.	פירש ר' יהודה בן בתירא:										!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולחוש דלמא אזיל ומזבין לאחרני ומקטר?												⚡	יד.
אלפני מפקדינן, אלפני דלפני לא מפקדינן.	אביי:											⚡	יד.
ותרנגול לבן.													יד. <
תרנגול למי - מותר למכור לו תרנגול לבן, תרנגול לבן למי - אסור למכור לו תרנגול לבן.	רבי יונה א"ר זירא אמר רב זביד, ואיכא דמתני אמר ר' יונה אמר ר' זירא:												יד.
מוכר הוא לו תרנגול לבן בין התרנגולין.	תנן, רבי יהודה:											⚡	יד.
היכי דמי?												⚡	יד.
אילימא דקאמר תרנגול לבן למי, תרנגול לבן למי												⚡	יד.
אפילו בין התרנגולין נמי לא												⚡	יד.
אלא לאו דקא אמר תרנגול למי, תרנגול למי												⚡	יד.
ואפילו הכי לרבי יהודה - בין התרנגולין אין, בפני עצמו לא, ולת"ק - אפילו בין התרנגולין נמי לא												⚡	יד.
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר זה זה.	רב נחמן בר יצחק:											⚡	יד.
אימתי? בזמן שאמר תרנגול זה לבן, אבל אם אמר זה זה - מותר	תניא נמי הכי, אמר ר' יהודה:												יד.
ואפילו אמר תרנגול זה, עובד כוכבים שעשה משתה לבנו או שהיה לו חולה בתוך ביתו - מותר.													יד.
עובד כוכבים שעשה משתה לבנו, אינו אסור אלא אותו היום ואותו האיש בלבד	והתנן:											⚡	יד.
אותו היום ואותו האיש מיהא אסור												⚡	יד.
בטוויג.	רב יצחק בר רב מרשיא:											⚡	יד.
ושאר כל הדברים - סתמן מותר, ופירושן אסור	תנן:												יד. <
מאי סתמן ומאי פירושן?												⚡	יד.
אילימא סתמא - דקאמר חיטי חוורתא, פירושן - דקאמר לעבודת כוכבים												⚡	יד.
לא סתמן צריכא למימר דמזבנינן, ולא פירושן צריכא למימר דלא מזבנינן												⚡	יד.
אלא סתמן - דקאמר חיטי, פירושן - דקאמר חוורתא												⚡	יד.
מכלל דתרנגול אפי' סתמן נמי לא												⚡	יד.
לעולם סתמן - דקאמר, חיטי חוורתא, פירושן - דקאמר לעבודת כוכבים, ופירושן אצטריכא ליה, סד"א: האי גברא לאו לעבודת כוכבים קא בעי, אלא מיבק הוא דאביק בעבודת כוכבים, וסבר: כי היכי דההוא גברא אביק ביה כ"ע נמי אביקו, אימא הכי כי היכי דליתבו לי, קמ"ל.	אמרי:											⚡	יד.
תרנגול לבן קטוע למי, מהו למכור לו תרנגול לבן שלם? מי אמרינן: מדקאמר קטוע לאו לעבודת כוכבים קבעי, או דלמא איערומי קא מעריס?	בעי רב אשי:											⚡	יד.
את"ל האי איערומי הוא דקא מעריס תרנגול לבן למי, תרנגול לבן למי, ויהבו ליה שחור ושקל ויהבו ליה אדום ושקל, מהו למכור לו לבן? מי אמרינן: כיון דיהבו שחור ושקל, אדום ושקל - לאו לעבודת כוכבים קא בעי, או דלמא איערומי קא מעריס?												⚡	יד.
תיקו.													יד.
אף דקל וכו'.	רבי מאיר:												יד. <

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גמירי, דעבודת כוכבים דאברהם אבינו ד' מאה פירקי הויין, ואנן חמשה תנן, ולא ידעינן מאי קאמרינן.	רב חסדא לאבימי:											■	◇
ומאי קשיא?												▲	
אף דקל טב, חצב ונקלס - אסור למכור לעובדי כוכבים	דקתני, ר"מ:											■	◇
דקל טב הוא דלא מזבנינן, הא דקל ביש מזבנינן												■	◇
אין מוכרין להם במחובר לקרקע	והתנן:											■	◇
מאי דקל טב? פירות דקל טב.	א"ל: [אבימי]											!	◇
פירות דקל טב.	וכן אמר רב הונא:											■	
חצב												■	<
קשבא.												■	◇
נקלס												■	<
קורייטי.	כי אתא רב דימי א"ר חמא בר יוסף:											■	◇
תנן נקלס ולא ידעינן מהו, ואת אמרת קורייטי, ולא ידעינן מאי אהנית לך?	אביי לרב דימי:											◇	
אהנאי לכו, דכי אזלת התם אמרת להו נקלס ולא ידעי, אמרת להו קורייטי וידעי וקא מחוו לך.	א"ל: [רב דימי]											!	◇
מקום שנהגו למכור בהמה דקה לעובדי כוכבים - מוכרין, מקום שנהגו שלא למכור - אין מוכרין. ובכל מקום אין מוכרין להם בהמה גסה, עגלים וסייחים, שלמין ושבויין	[ת"ק]											■	מ
מתיר בשבורה	רבי יהודה:											■	
מתיר בסוס.	בן בתירא:											■	
למימרא, דאיסורא ליכא, מנהגא הוא דאיכא, היכא דנהיג איסור נהוג, היכא דנהיג היתר נהוג												◇	ג
אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה	ורמינהו:											■	◇
מקום שהתירו למכור התירו לייחד, מקום שאסרו לייחד אסרו למכור.	רב:											!	◇
אף במקום שאסרו לייחד מותר למכור מאי טעמא? עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	רבי אלעזר:											!	◇
ואף רב הדר ביה												■	טו
עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	דאמר רב תחליפא א"ר שילא בר אבימי משמיה דרב:											■	טו
ובכל מקום אין מוכרין בהמה גסה כו'.												■	<
מ"ט?												▲	טו
נהי דלרביעה לא חיישינן, מעביד ביה מלאכה חיישינן.												!	◇
וניעביד, כיון דזבנה קנייה												◇	טו
גזירה משום שאלה ומשום שכירות.												!	◇
שאלה קנייה, ואגרא קנייה												◇	טו

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גזירה משום נסיוני, דזמנין דזבנה לה ניהליה סמוך לשקיעת החמה דמעלי שבתא, וא"ל: תא נסיה ניהליה, ושמעיה ליה לקליה ואזלא מחמתיה וניחא ליה דתזיל, והוה ליה מחמר אחר בהמתו בשבת, והמחמר אחר בהמתו בשבת - חייב חטאת.	אלא אמר רמי בריה דר' ייבא:											טו.
ושכירות מי קניא?	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אדי:	?										טו.
אף במקום שאמרו להשכיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שמכניס לתוכו עבודת כוכבים	והתנן:	■	?									טו.
ואי ס"ד שכירות קניא, האי כי קא מעייל - לביתה קא מעייל			?									טו.
שאני עבודת כוכבים דחמירא, דכתיב: (דברים ז) ולא תביא תועבה אל ביתך.											!	טו.
ושכירות מי קניא?	מתקיף לה רב יצחק בריה דרב משרשיא:	?										טו.
ישראל ששכר פרה מכהן - יאכילנה כרשיני תרומה, וכהן ששכר פרה מישראל, אע"פ שמוזנותיה עליו - לא יאכילנה כרשיני תרומה.	והא תנן:	■	?									טו.
ואי ס"ד שכירות קניא, אמאי לא יאכילנה? פרה דידיה היא אלא ש"מ, שכירות לא קניא.			?									טו.
והשתא דאמרת שכירות לא קניא, גזירה משום שכירות, וגזירה משום שאלה, וגזירה משום נסיוני.											!	טו.
רב אדא שרא לזבני חמרא אידא דספסירא, אי משום נסיוני - הא לא ידעה לקליה דאזלא מחמתיה, ואי משום שאלה ושכירות - כיון דלא דידיה היא לא מושיל ולא מוגר, ועוד, משום דלא ניגלי ביה מומא.	[רב אדא]										■	טו.
רב הונא זבין ההיא פרה לעובד כוכבים	[רב הונא]										○	טו.
מ"ט עבד מר הכי?	אמר ליה רב חסדא:	?										טו.
אימור לשחיטה זבנה.	אמר ליה: [רב הונא]										!	טו.
ומנא תימרא דאמרינן כי האי גוונא?			?									טו:
לא ימכור אדם פרה החורשת בשביעית	דתנן, בית שמאי:	■	◆								!	טו.
וב"ה מתירין, מפני שיכול לשוחטה.	בית הלל:	■	◆								!	טו.
מי דמי? התם אין אדם מצווה על שביתת בהמתו בשביעית, הכא אדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת	רבה:	?										טו.
וכל היכא דאדם מצווה אסור? והרי שדה, דאדם מצווה על שביתת שדהו בשביעית	א"ל אביי:	?										טו.
לא ימכור אדם שדה ניר בשביעית	ותנן, בית שמאי:	■	◆								?	טו.
מתירין, מפני שיכול להובירה	בית הלל:	■	◆								?	טו.
וכל היכא דאין אדם מצווה שרי? והרי כלים, דאין אדם מצווה על שביתת כלים בשביעית	מתקיף לה רב אשי:	?										טו.
אלו הן כלים שאין אדם רשאי למוכרן בשביעית: המחרישה וכל כליה, העול והמזרה והדקר	ותנן:	■									?	טו.
כל היכא דאיכא למיתלא תלינן ואע"ג דמצווה, וכל היכא דליכא למיתלי לא תלינן אע"ג דאינו מצווה.	אלא אמר רב אשי:										!	טו.
רבה זבין ההוא חמרא לישראל החשיד למכור לעובד כוכבים	[רבה]										○	טו.
מ"ט עבד מר הכי?	א"ל אביי:	?										טו.
אנא לישראל זבני.	א"ל: [רבה]										!	טו.
והא אזיל ומזבין ליה לעובד כוכבים	א"ל: [אביי]	?										טו.
לעובד כוכבים קא מזבין, לישראל לא קא מזבין?	[רבה]										!	טו.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקום שנהגו למכור בהמה דקה לכותים - מוכרין, שלא למכור - אין מוכרין	איתביה:	◊	■	◌								
מ"ט?	מ"ט?	◊	^	◌								
אילימא משום דחשידי ארביעה		◊	!	◌								
ומי חשידי?		◊	◌	◌								
אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות, ואין צ"ל נקבות אצל זכרים וזכרים אצל נקבות ואין מוסרין בהמה לרועה שלהן, ואין מייחדין עמהם, ואין מוסרין להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות אבל מעמידין בהמה בפונדקאות של כותים, זכרים אצל נקבות ונקבות אצל זכרים, ואין צ"ל זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות ומוסרין בהמה לרועה שלהן, ומייחדין עמהם, ומוסרין להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות	והתניא:	◊	◌	■	◌							
אלמא לא חשידי?		◊	◌	◌								
אין מוכרין להם לא זיין ולא כלי זיין, ואין משחזיין להן את הזיין, ואין מוכרין להן לא סדן ולא קולרין, ולא כבלים ולא שלשלאות של ברזל, אחד עובד כוכבים ואחד כותי	ועוד תניא:	◊	◌	■	◌							
מ"ט?	מ"ט?	◊	◌	^	◌							
אי נימא דחשידי אשפיכות דמים		◊	◌	!	◌							
ומי חשידי? האמרת: ומייחדין עמהן		◊	◌	◌	◌							
אלא משום דאתי לזבונה לעובד כוכבים		◊	!	◌								
וכי תימא: כותי לא עביד תשובה, ישראל עביד תשובה		◊	!									
כדרך שאמרו אסור למכור לעובד כוכבים, כך אסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבא:	◊	■	◌								
רהיט בתריה תלתא פרסי, וא"ד: פרסא בחלא, ולא אדרכיה.	[רבה]	◊	◌	◌								
כדרך שאסור למכור לעובד כוכבים, אסור למכור ללסטים ישראל.	רב דימי בר אבא:	◊	■	◌								
ה"ד?		◊								^		
אי דחשיד דקטיל		◊								!		
פשיטא, היינו עובד כוכבים		◊								◌		
ואי דלא קטיל		◊								!		
אמאי לא?		◊								◌		
לעולם דלא קטיל, והב"ע - במשמוטא, דזימנין דעביד לאצולי נפשיה.		◊								!		
אין מוכרין להן תריסין	תנו רבנן: [ת"ק]	◊								■	◌	
מוכרין להן תריסין.	יש אומרים:	◊								■	◌	
מ"ט?		◊								^		
אילימא משום דמגנו עליהו		◊								!		
אי הכי, אפילו חיטי ושערי נמי לא		◊								◌		
אי אפשר ה"נ.	רב:	◊								!		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תריסין היינו טעמא דלא, דכי שלים זינייהו קטלי בגוייהו.	איכא דאמרי:										◇	טז.
מוכרים להם תריסין	יש אומרים:										◇	טז. <
דכי שלים זינייהו מערק ערק.											◇	טז.
הלכה כיש אומרים.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:										◇	טז.
אין מוכרין להן עששיות של ברזל מ"ט? משום דחלשי מינייהו כלי זיין.	רב אדא בר אבהב:										◇	טז.
אי הכי, אפילו מרי וחציני נמי											?	טז.
בפרזלא הינדואה.	רב זביד:										◇	טז.
והאידינא דקא מזבנין											?	טז.
לפרסאי דמגנו עילוון.	רב אשי:										◇	טז.
עגלים וסייחים.											■	טז. <
מתיר בשבורה, מפני שאינה יכולה להתרפאות ולחיות.	תניא: רבי יהודה:										◇	טז.
והלא מרביעין עליה ויולדת, וכיון דמרביעין עליה ויולדת אתו לשהויא	אמרו לו:										?	טז.
לכשתלד.	אמר להן: [רבי יהודה]										◇	טז.
אלמא, לא מקבלת זכר.											■	טז.
בן בתירא מתיר בסוס.											■	טז. <
מתיר בסוס, מפני שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליה חטאת	תניא: בן בתירא:										◇	טז.
אוסר מפני ב' דברים, אחד משום תורת כלי זיין, ואחד משום תורת בהמה גסה.	רבי:										◇	טז.
בשלמא תורת כלי זיין איכא, דקטיל בסחופיה, אלא תורת בהמה גסה מאי היא?											?	טז.
לכשיזקין מטחינו ברחיים בשבת.	רבי יוחנן:										◇	טז.
הלכה כבן בתירא.	רבי יוחנן:										■	טז.
שור של פטם, מהו?	איבעיא להו:										◇	טז.
תיבעי לרבי יהודה, תיבעי לרבנן תיבעי לרבי יהודה, עד כאן לא קא שרי רבי יהודה - אלא בשבורה דלא - אתי לכלל מלאכה, אבל האי דכי משהי ליה אתי לכלל מלאכה - אסור, או דלמא אפילו לרבנן לא קא אסרי התם - אלא דסתמיה לאו לשחיטה קאי, אבל האי דסתמיה לשחיטה קאי, אפילו רבנן שרו?											◇	טז.
של בית רבי היו מקריבין שור של פטם ביום אידם, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו היום אלא למחר, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו חי אלא שחוט, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו כל עיקר	ת"ש, דאמר רבי יהודה אמר שמואל:										◇	טז.
מ"ט? לאו משום דלמא אתי לשהוי.											!	טז.
וליסעמין, שאין מקריבין אותו היום אלא למחר - מאי טעמא? אלא, רבי מיעקר מילתא בעי, וסבר: יעקר ואתי פורתא פורתא.											◇	טז.
וכי משהי ליה, בריא ועביד מלאכה											?	טז.
אמר לי זבידא: בר תורא משהינן ליה ועביד על חד תרין.	רב אשי:										◇	טז.
אין מוכרין להם דובין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים.											■	טז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין בונין עמהם בסילקי, גרדום, איצטדייא ובימה, אבל בונין עמהם בימוסואות ובית מרחצאות.												■	טז.
הגיע לכיפה שמעמידין בה עבודת כוכבים - אסור לבנות.												■ ■	טז.
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס, אבל לא למכירה	רב חנני בר רב חסדא, ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר רב:											◆ ■ ◇	טז.
אף למכירה, מקום שנהגו למכור - מוכרין, שלא למכור - אין מוכרין.	ואני אומר: [רב חנן בר רבא]											◆ ■ ◇	טז.
אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:											■ † ◇	טז.
טעמא דאית ביה נזק לרבים, הא לית ביה נזק לרבים שר?												†	טז.
בארי שבור, ואליבא דרבי יהודה.	רבה בר עולא:											!	טז.
סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה.	רב אשי:											!	טז:
כשם שאין מוכרין להן בהמה גסה, כך אין מוכרין להן חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין להן בהמה דקה, חיה גסה אין מוכרין להן	מיתבי:											■ † ◇	טז:
תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא.												■	טז:
רבינא רמי מתניתין אברייתא ומשני												■	טז:
אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:											■ † ◇	טז:
טעמא דאית ביה נזק, הא לית ביה נזק - מוכרין												†	טז:
כשם שאין מוכרין בהמה גסה, כך אין מוכרין חיה גסה, ואפילו במקום שמוכרין בהמה דקה, חיה גסה אין מוכרין	ורמינהי:											■ † ◇	טז:
בארי שבור, ואליבא דרבי יהודה.	ומשני: [רבינא]											!	טז:
סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה.	רב אשי:											!	טז:
מאן לימא לן דארי חיה גסה היא? דלמא חיה דקה היא.	מתקיף לה רב נחמן:											†	טז:
רב אשי דייק מתניתין ומותיב תיובתא	[רב אשי]											■	טז:
אין מוכרין להן דובים ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:											■ † ◇	טז:
טעמא דאית ביה נזק, הא לית ביה נזק מוכרין, וטעמא ארי, דסתם ארי שבור הוא אצל מלאכה, אבל מידי אהרינא דעביד מלאכה לא												†	טז:
תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא.												■	טז:
וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדא?												†	טז:
אמר לי מר יהודה דבי מר יוחנני: טחני ריחים בערודי.	אביי:											!	טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס.	רבי זירא: כי הוינן בי רב יהודה, אמר לן: גמירו מינאי הא מילתא, דמגברא רבה שמיע לי, ולא ידענא אי מרב אי משמואל:											■	טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי אתאי לקורקוניא, אשכחתי לרב חייא בר אשי ויתיב וקאמר משמיה דשמואל:											■	טז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמינא: ש"מ משמיה דשמואל איתמר.	[רבי זירא]											טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי אתאי לסורא, אשכחתי לרבה בר ירמיה דיתיב וקא"ל משמיה דרב:											טז:
אמינא: ש"מ, איתמר משמיה דרב ואיתמר משמיה דשמואל.	[רבי זירא]											טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי סליקת להתם, אשכחתי לרב אסי דיתיב וקאמר, אמר רב חמא בר גוריא משמיה דרב:											טז:
ולא סבר לה מר דמאן מרא דשמעתתא רבה בר ירמיה?	אמי ליה: [רבי זירא]											טז:
פתיא אוכמא, מינאי ומינך תסתיים שמעתא.	א"ל: [רב אסי]											טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס.	איתמר נמי, א"ר זירא אמר רב אסי אמר רבה בר ירמיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											טז:
אין בונין כו'.												טז: <
ג' בסילקאות הן: של מלכי עובדי כוכבים, ושל מרחצאות, ושל אוצרות.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן											טז:
ב' להיתר ואחד לאיסור, וסימן: (תהלים קמט) לאסור מלכיהם בזיקים.	רבא:											טז:
כולם להיתר.	ואיכא דאמרי, אמר רבא:											טז:
אין בונין עמהן בסילקי, גרדום, איצטדייא ובימה	והתנן:											טז:
אימא: של גרדום ושל איצטדייא ושל בימה.												טז:
כשנתפס ר"א למינות, העלהו לגרדום לידון.	ת"ר:											טז:
אמר לו אותו הגמון: זקן שכמותך יעסוק בדברים בטלים הללו?												טז:
אמר לו: נאמן עלי הדיין.	[רבי אלעזר]											טז:
כסבור אותו הגמון: עליו הוא אומר, והוא לא אמר אלא כנגד אביו שבשמים.												טז:
אמר לו: הואיל והאמנתי עליך, דימוס, פטור אתה.												טז:
כשבא לביתו נכנסו תלמידיו אצלו לנחמו, ולא קיבל עליו תנחומין.												טז:
אמר לו ר"ע: רבי, תרשיני לומר דבר אחד ממה שלימדתני?	[רבי עקיבא]											טז:
אמר לו: אמור.	[רבי אלעזר]											טז:
אמר לו: רבי, שמא מינות בא לידך והנאך, ועליו נתפסת?	[רבי עקיבא]											טז:
אמר לו: עקיבא, הזכרתני, פעם אחת הייתי מהלך בשוק העליון של ציפורי, ומצאתי אחד ויעקב איש כפר סכניא שמו, אמר לי, כתוב בתורתכם: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה וגו', מהו לעשות הימנו בהכ"ס לכ"ג? ולא אמרת לי כלום	[רבי אלעזר]											יז:
אמר לי, כך לימדני: (מכא א) כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו - ממקום הטנופת באו, למקום הטנופת ילכו												יז:
והנאני הדבר, על ידי זה נתפסתי למינות, ועברתי על מה שכתוב בתורה: (משלי ה) הרחק מעליה דרכך - זו מינות, ואל תקרב אל פתח ביתה - זו הרשות.	[רבי אלעזר]											יז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיכא דאמרי: הרחק מעליה דרכך - זו מינות והרשות, ואל תקרב אל פתח ביתה - זו זונה.												◊
וכמה?											^	
ארבע אמות.	רב חסדא:										!	◊
ורבנן, האי מאתנן זונה מאי דרשי ביה?											?	◊
כדרב חסדא											!	
כל זונה שנשכרת לבסוף היא שוכרת, שנאמר: (יחזקאל טז) ובתוך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך.	דאמר רב חסדא:										!	◊
ופליגא דרבי פדת											■	◊
לא אסרה תורה אלא קריבה של גלוי עריות בלבד, שנא': (ויקרא יח) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה.	דא"ר פדת:										■ ■	◊
עולא כי הוה אתי מבי רב, הוה מנשק להו לאחתיא אבי ידיהו, ואמרי לה: אבי חדייהו.	[עולא]										○	◊
ופליגא דידיה אדידיה											■	◊
קריבה בעלמא אסור, משום לך לך, אמרין, נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב.	דאמר עולא:										■ ■	◊
(משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב											■	◊
מאי הב הב?											^	
קול שתי בנות, שצועקות מגיהנם ואומרות בעוה"ז הבא הבא, ומאן נינהו? מינות והרשות.	מר עוקבא:										!	◊
קול גיהנם צועקת ואומרת: הביאו לי שתי בנות שצועקות ואומרות בעולם הזה הבא הבא.	איכא דאמרי: אמר רב חסדא אמר מר עוקבא:										!	◊
(משלי ב) כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים												■ ◊
וכי מאחר שלא שבו היכן ישיגו?												?
ה"ק: ואם ישובו לא ישיגו אורחות חיים.												■ ◊
למימרא, דכל הפורש ממינות מיית												■ ◊
והא ההיא דאתאי לקמיה דרב חסדא ואמרה ליה: קלה שבקלות עשתה בנה הקטן מבנה הגדול, ואמר לה רב חסדא: טרחו לה בזוודתא, ולא מתה											○ ?	◊
מדקאמרה קלה שבקלות עשתה, מכלל דמינות נמי הויה בה											■ ?	
ההוא דלא הדרא בה שפיר, ומש"ה לא מתה.											!	◊
איכא דאמרי: ממינות אין, מעבירה לא.												■ ◊
והא ההיא דאתאי קמיה דרב חסדא, וא"ל ר"ח: זיודו לה זוודתא, ומתה											○ ?	◊
מדקאמרה קלה שבקלות, מכלל דמינות נמי הויה בה.											!	◊
ומעבירה לא?												?
אמרו עליו על ר"א בן דורדיא, שלא הניח זונה אחת בעולם שלא בא עליה. פעם אחת שמע שיש זונה אחת בכרכי הים והיתה נוטלת כיס דינרין בשכרה, נטל כיס דינרין והלך ועבר עליה שבעה נהרות. בשעת הרגל דבר הפיחה, אמרה: כשם שהפיחה זו אינה חוזרת למקומה, כך אלעזר בן דורדיא אין מקבלין אותו בתשובה.	והתניא:										■ ?	◊
הלך וישב בין שני הרים וגבעות, אמר: הרים וגבעות בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]										○ ■ ?	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו נד) כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה.		◊	⚡	■	○	יז
אמר: שמים וארץ בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]		⚡	■	○	יז
אמרו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו נא) כי שמים כעשן נמלחו והארץ ככבד תבלה.		◊	⚡	■	○	יז
אמר: חמה ולבנה בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]		⚡	■	○	יז
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו כד) והפרה הלבנה ובושה החמה.		◊	⚡	■	○	יז
אמר: כוכבים ומזלות בקשו עלי רחמים	[ר"א בן דורדיא]		⚡	■	○	יז
אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: (ישעיהו לד) ונמקו כל צבא השמים.		◊	⚡	■	○	יז
אמר: אין הדבר תלוי אלא בי, הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו.	[ר"א בן דורדיא]		⚡	■	○	יז
יצתה בת קול ואמרה: ר"א בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא.		◊	⚡	■	○	יז
והא הכא בעבירה הוה ומית		◊	⚡			יז
התם נמי, כיון דאביק בה טובא כמינות דמיא.		◊	!			יז
בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בכמה שנים, ויש קונה עולמו בשעה אחת.	[רבי]		■			יז
לא דיין לבעלי תשובה שמקבלין אותן, אלא שקורין אותן רבי.	ואמר רבי:		■			יז
ר' חנינא ור' יונתן הוו קאזלי באורחא, מטו להנהו תרי שבילי, חד פצי אפיתחא דעבודת כוכבים, וחד פצי אפיתחא דבי זונות.		◊	○			יז
אמר ליה חד לחבריה: ניזיל אפיתחא דעבודת כוכבים דנכיס יצריה	[ר' חנינא/ר' יונתן]		○			יז
א"ל אידך: ניזיל אפיתחא דבי זונות ונכפייה ליצרין, ונקבל אגרא.	[ר' חנינא/ר' יונתן]		○			יז
כי מטו התם הזינהו לזונות, איתכנעו מקמייהו.		◊	○			יז
א"ל: מנא לך הא?	[ר' חנינא/ר' יונתן]		^			יז
א"ל: (משלי ב) מזימה תשמור עלך תבונה תנצרכה.	[ר' חנינא/ר' יונתן]	◊	!			יז
מאי מזימה?	רבנן לרבא:		^			יז
אילמא תורה, דכתיב בה זימה ומתרגמינן: עצת חטאין, וכתיב: (ישעיהו כח) הפליא עצה הגדיל תושיה		◊	!			יז
אי הכי זימה מבעי ליה		⚡				יז
ה"ק: מדבר זימה תשמור עליך תורה תנצרכה.		◊	!			יז
כשנתפסו רבי אלעזר בן פרטא ורבי חנינא בן תרדיון, א"ל ר' אלעזר בן פרטא לרבי חנינא בן תרדיון: אשריך שנתפסת על דבר אחד, אוי לי שנתפסתי על חמשה דברים.	ת"ר: [רבי אלעזר בן פרטא]		○	■	◊	יז
א"ל רבי חנינא: אשריך שנתפסת על חמשה דברים ואתה ניצול, אוי לי שנתפסתי על דבר אחד ואיני ניצול, שאת עסקת בתורה ובגמילות חסדים, ואני לא עסקתי אלא בתורה בלבד	[רבי חנינא]		○	■	◊	יז
וכדרב הונא			■			יז
כל העוסק בתורה בלבד - דומה כמי שאין לו אלוה, שנאמר: (דברי הימים ב' טו) וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וגו', מאי ללא אלהי אמת? שכל העוסק בתורה בלבד - דומה כמי שאין לו אלוה.	דאמר רב הונא:		■	■	◊	יז
ובגמילות חסדים לא עסק?			⚡			יז
לא יתן אדם מעותיו לארנקי של צדקה - אלא א"כ ממונה עליו תלמיד חכם כר' חנינא בן תרדיון	והתניא, רבי אלעזר בן יעקב		⚡	■	◊	יז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הימנוה הוא דהוה מהימן, מיעבד לא עבד.												!	ז:
מעוה של פורים נתחלפו לי במעוה של צדקה וחלקתים לעניים	והתניא, אמר לוי: ר' חנינא בן תרדיון]											?	ז:
מיעבד עבד, כדבעי ליה לא עבד.												!	ז:
אתויהו לרבי אלעזר בן פרטא, אמרו: מ"ט תנית, ומ"ט גנבת?												o	ז:
אמר להו: אי סייפא לא ספרא, ואי ספרא לא סייפא, ומדהא ליתא הא נמי ליתא.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	ז:
ומ"ט קרו לך רבי?												o	ז:
רבן של תרסיים אני.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	ז:
אייתו ליה תרי קיבורי, אמרו ליה: הי דשתיא והי דערבא?												o	ז:
איתרחיש ליה ניסא, אתיא זיבוריתא אוטיבא על דשתיא ואתאי זיבורא ויתיב על דערבא												o	ז:
אמר להו: האי דשתיא והאי דערבא.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	ז:
א"ל: ומ"ט לא אתית לבי אבידן?												o	ז:
אמר להו: זקן הייתי ומתיירא אני שמא תרמסוני ברגליכם.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	ז:
אמרו: ועד האידינא כמה סבי איתרמוס?												o	ז:
אתרחיש ניסא, ההוא יומא אירמס חד סבא.												o	ז:
ומ"ט קא שבקת עבדך לחירות?												o	ז:
אמר להו: לא היו דברים מעולם.	[רבי אלעזר בן פרטא]											o	ז:
קם חד מינייהו לאסהודי ביה												o	ז:
אתא אליהו אידמי ליה כחד מחשובי דמלכותא, א"ל: מדאתרחיש ליה ניסא בכולהו בהא נמי אתרחיש ליה ניסא, וההוא גברא בישותיה הוא דקא אחוי, ולא אשגח ביה, קם למימר להו, הוה כתיבא איגרתא דהוה כתיב מחשיבי דמלכות לשדורי לבי קיסר, ושדרה על ידיה דההוא גברא, אתא אליהו פתקיה ארבע מאה פרסי, אזל ולא אתא.												o	ז:
אתויהו לרבי חנינא בן תרדיון, אמרו ליה: אמאי קא עסקת באורייתא?												o	ז:
אמר להו: כאשר צוני ה' אלהי.	[רבי חנינא בן תרדיון]											o	ז:
מיד גזרו עליו לשריפה, ועל אשתו להריגה, ועל בתו לישב בקובה של זונות.												o	ז:
עליו לשריפה, שהיה הוגה את השם באותיותיו.												■	ז:
והיכי עביד הכי?												?	ית.
אלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תורה מן השמים, ואין תחיית המתים מן התורה	והתנן:											?	ית.
אף ההוגה את השם באותיותיו	אבא שאול:											?	ית.
להתלמד עבד												!	ית.
(דברים יח) לא תלמד לעשות - אבל אתה למד להבין ולהורות.	כדתניא:											!	ית.
אלא מאי טעמא אענש?												?	ית.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
משום הוגה את השם בפרהסיא דהוי.												!	◇	יה.	
ועל אשתו להריגה													○	◇	< יה.
דלא מיחה ביה.													■	◇	יה.
כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה - נענש עליו.	מכאן אמרו:												■	◇	יה.
ועל בתו לישב בקובה של זונות													○	◇	< יה.
פעם אחת היתה בתו מהלכת לפני גדולי רומי, אמרו: כמה נאות פסיעותיה של ריבה זו, מיד דקדקה בפסיעותיה.	דאמר ר' יוחנן:												■	◇	יה.
מאי דכתיב: (תהלים מט) עון עקבי יסבני? עונות שאדם דש בעקביו בעולם הזה - מסוכין לו ליום הדין.	והיינו דאמר ר' שמעון בן לקיש:												■	◇	יה.
בשעה שיצאו שלשתן - צדקו עליהם את הדין, הוא אמר: (דברים לב) הצור תמים פעלו וגו', ואשתו אמרה: (דברים לב) אל אמונה ואין עול, בתו אמרה: (ירמיהו לב) גדול העצה ורב העליליה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי וגו'.													○	◇	יה.
כמה גדולים צדיקים הללו, שנודמנו להן שלש מקראות של צדוק הדין בשעת צדוק הדין.	רבי:												■	◇	יה.